

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **G. O.**, bytom B., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a** .

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť rozhodnúť o zrušení združenia Š. v lehote primeranej, nie však dlhšej ako 3 mesiace. Návrh odôvodnila tým, že odporca nereagoval adekvátnym spôsobom na jej podnety na rozpustenie združenia podľa § 11 ods. 2 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov (ďalej len zákon č. 83/1990 Zb.) pre porušenie ust. § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 83/1990 Zb., keďže združenie nemá štatutárny orgán.

Odporca vo svojom vyjadrení k návrhu uviedol, že navrhovateľka podaním z 20.08.2007 žiadala rozpustenie združenia Š. podľa § 11 ods. 2 zákona č. 83/1990 Zb., z dôvodu porušenia § 6 ods. 2 písm. f/ cit. zákona, kde na podporu svojej žiadosti uviedla, že ako voči bývalej zamestnankyni má združenie záväzky v sume 24 797,-- Sk a úroky z omeškania, ktoré združenie napriek právoplatnému rozhodnutiu súdu jej nevyplatilo a zároveň uviedla, že štatutárny orgán združenia mal podať návrh na vyhlásenie konkurzu a súčasne žiadala o oznámenie mena štatutárneho zástupcu združenia z dôvodu podania žaloby o náhradu škody. Odporca listom z 24.09.2007 navrhovateľke oznámil, že združenie

rozpustí len z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 zák. č. 83/1990 Zb., súčasne jej odporúčal vymáhať plnenie príslušnými právnymi prostriedkami, t.j. súdnou cestou a informoval ju, že oznámenie o voľbe nového štatutárneho zástupcu združenia mu nebolo doručené. Navrhovateľka podaním zo dňa 05.11.2007 opätovne žiadala rozpustenie združenia, pričom namietala, že konanie odporcu je v rozpore s § 11 ods. 2 zák. č. 83/1990 Zb. s poukazom na § 6 ods. 2 cit. zákona s tým, že odporca mal združenie vyzvať na odstránenie nedostatku (nevymenovanie štatutárneho orgánu združenia), prípadne združenie rozpustiť a uviedla, že nečinnosťou odporcu jej vznikla škoda. Odporca listom z 20.12.2007 opäť zdôraznil, že navrhovateľkou uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom na rozpustenie združenia, keďže žalovaný združenie rozpustí len z dôvodov uvedených v § 12 ods. 3 zák. č. 83/1990 Zb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s ust. § 250t ods. 4 O.s.p. dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak **osobitný zákon** neustanovuje inak, sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ktorým je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) konanie sa začína na **návrh účastníka konania** alebo na **podnet správneho orgánu**.

Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, že odporca nereagoval adekvátnym spôsobom na jej **podnety**. Administratívne konanie o rozpustenie združenia podľa § 11 ods. 2 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov pre porušenie ust. § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 83/1990 Zb. nie je konaním ktoré začína na **návrh člena združenia**, ale ide o konanie, ktoré môže začať na **návrh združenia** ako právnickej osoby (o ktorého právach

a povinnostiach sa má konať) **alebo začína na podnet správneho orgánu** – odporcu, ktorý o začatí administratívneho konania môže rozhodnúť na základe podnetu ktorejkoľvek osoby, ak dôjde k záveru, že sú splnené podmienky na administratívne konanie.

V tomto prípade navrhovateľka nie je procesne legitimovaná na podanie návrhu na začatie administratívneho konania. Administratívne konanie preto podľa § 18 ods. 2 písm. a/ správneho poriadku podaním podnetu navrhovateľky nezačalo.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v **konaní** nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Aplikácia ustanovenia § 250t ods. 1 O.s.p. predpokladá existenciu začatého administratívneho konania v ktorom by bol odporca nečinný. Keďže navrhovateľka nebola aktívne procesne legitimovaná osobu na podanie návrhu, podaním jej podnetu konanie nezačalo. Na podnet navrhovateľky odporca riadne odpovedal listami, z ktorých je zrejmé že administratívne konanie nezačne, čo potvrdila i v návrhu na začatie konania proti nečinnosti proti odporcovi.

V zmysle ust. § 250t ods. 5 O.s.p. žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania, pretože nemala úspech v konaní. Žalovanému zákonný nárok na ich náhradu nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 02. februára 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková